

Debreceni Törvényszék
4025 Debrecen, Széchenyi utca 9

útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Takács István János

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00246-4/2021
Érkezett:	2021 MÁJ 04.
Példány:	2
Melléklet:	2

Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján, mint kérelmező az alábbi
hiánypótlással kiegészített alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő a IV./246-3/2021.sz. ügyben

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Debreceni Törvényszék 102.K.701.268/2020/25. számú jogerős ítéleteinek alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg, mely alapján a Debreceni Törvényszék új eljárás lefolytatására köteles.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

- a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése
Az alperes a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal /5000 Szolnok, Kossuth út 2./, mint illetékes mezőgazdasági igazgatási szerv 570.403/2/2020 számú határozatával a [REDACTED] -ú föld ingatlan vonatkozásában megkötött adásvételi szerződést az adásvétel szerinti vevővel [REDACTED] mint I. rend. alperesi érdekelttel hagyta jóvá. A Kérelmező, mint felperes által az alperes 570.403/2/2020 számú határozatával szemben benyújtott keresetet a Debreceni Törvényszék a 102.K.701.268/2020/25 számú jogerős ítéletével elutasította. A Kúria 2020. november 24-én kelt Kfv.II.37.894/2020/2. számú végzésében, a Debreceni Törvényszék jogerős ítéletével szembeni a kérelmező döntés kúriai felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadta.
- b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése
A kérelmező a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, tekintettel azon körülményre, hogy egyrészt a Kp. 99.§ (1) bekezdése alapján a bíróság ítéletével szemben rendes jogorvoslatra (fellebbezés) csak akkor van lehetőség, ha azt törvény megengedi, a Debreceni Törvényszék jogerős ítéletével szemben pedig ilyen fellebbezést engedő jogszabályi rendelkezés nincs, míg a kérelmező a rendkívüli jogorvoslati lehetőségeit is kimerítette, hiszen a Kp.116.§ d) pontja értelmében, s a Kúria végzésével (befogadás megtagadása) szemben további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre.
- c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje
Kérelmező nyilatkozik, hogy a kérelmező jogi képviselője elektronikus úton 2020. november 26. napján vette át, így az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abt. 30.§ (1) bekezdése alapján rendelkezésre álló 60 /hatvan/ napos határidő megtartásra került, mivel az 2021. 01. 25. napján fog letelni.
- d) Az indítványozó érintettségének bemutatása
Az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet alapját képező eljárásban az indítványozó felperes volt, így az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata alapján az indítványozó érintettsége külön bizonyítást nem igényel.
- e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés
Indítványozó álláspontja szerint a jelen alkotmányjogi panaszban bemutatott alapjogainak sérelme azért befolyásolta érdemben a Debreceni Törvényszék 102.K.701.268/2020/25 számú ítéletét, mert ha nem előítéletesen vonnak le

következtetéseket tevékenységével kapcsolatban, érdemben megállapítható lett volna jogos elővásárlási jogcime a kérelmezőnek (panasz előterjesztőjének) a tulajdonszerzése. Ugyancsak amennyiben az eljáró hatóság, illetve az eljáró bíróság alapvető indokolás kötelezettségének oly módon eleget tett volna, hogy abból érdemben megállapítható lett volna ok-okozati összefüggése mentén, érvrendszer és azonos szempontrendszer mentén, hogy ki jogosult elsődlegesen elővásárlási joga alapján tulajdonszerzésre, akkor kérelmező (panasz előterjesztője) a tulajdonszerzése egyértelműen és világosan megállapítható lett volna.

Kérelmező (panasz előterjesztője) rá kíván mutatni, hogy azért is alkotmányjogi szempontból jelentőségű a kérdés, mert mind a hatóságok, mint a bíróságok, gyakorlatilag a korábbi Alkotmánybíróság döntései (földforgalmi ügyben hozott döntései) ellenére korlátok nélkül, tényleges tényszerű érveken és azonos szempontrendszeren alapuló tényleges értékelés nélkül hozhatják meg döntéseiket a jogalkalmazók vonatkozásban föld tulajdonjogának megszerzése iránti eljárásokban.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben, valamint XIII. cikk (1) bekezdésben foglalt alapjogainak megsértését sérelmezi.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A hatósági eljárásban, amit Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatala folytatott le, és alapját képezte a sérelmezett bírósági döntéseknek, már sérültek Kérelmezőnek az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben az alábbiak szerint megfogalmazott jogai: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”, továbbá a XXVII cikk. (1) bekezdésben az alábbiak szerint rögzített jogai: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy, hogy ... perben a jogait és kötelezettségeit ... független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson ... bírálja el, ugyanis diszkrimináltak és előítéletesen kezelték a személyét amiért ingatlanok adás-vételével is foglalkozó cégek ügyvezetőjeként, illetve erdőgazdálkodást folytató vállalkozóként kizártnak tartották – ok-okozati összefüggés mentén rámutató indoklás nélkül -, hogy egyéb gazdálkodó tevékenységétől elkülönítetten folytasson mezőgazdasági tevékenységet, mint magánszemély és földművesként jogszerűen éljen elővásárlási jogával. Ezeket a tevékenységeket jogszabály nem minősít összeférhetetlennek. Feltételezés, illetve erre a feltételezésre alapított diszkrimináció alapján hozta meg a hatóság döntését. (NAK Elnöksége állásfoglalásában így fogalmaz, -3.old.- Az Elnökség a Földforgalmi törvény 23/A és 24 § (2) bekezdés szerinti értékelése során arra a következtetésre jutott, hogy olyan tény és körülmény merült fel, amely ellentétes a törvény 23/A § (1) bek-ben foglaltakkal, melyre tekintettel értékelt személy tulajdonszerzése nem felel meg a törvényben meghatározott agrár- és birtokpolitikai érdekeknek. Ezen körülmények -, -3.old-: Kérelmező erdőgazdálkodással foglalkozik, nem él a településen, ingatlanokkal foglalkozó cégek ügyvezetője, míg az adásvételi szerződés szerinti vevő az Elnökség állásfoglalás szerint -,3., 4. old- mindenben megfelel a törvény 23/A §-ban rögzített valamennyi szempontnak ill a törvény preambulumban rögzített céloknak ám indoklásában ennek alátámasztására csupán azt közölte, hogy a törvény célja a családi gazdaságok erősítése ill. szerződés szerinti vevő vásárlása „létszükséglet”. A Debreceni Törvényszék lényegében osztotta a Kormányhivatal Nemzeti Agrárkamara állásfoglalásán alapuló ezen álláspontját.

Valójában a Kérelmező vásárlása felelt volna meg a törvény fent említett részeiben rögzített céloknak és szempontoknak, tekintettel arra, hogy vásárlása esetén optimális méretű birtoktest jött volna létre, vásárlása szomszédos földeket egyesített volna, gazdaságossági és környezetvédelmi szempontok szerint is kedvező lett volna, ha üzempontját közvetlenül a gazdálkodás helyszíne mellé tudja helyezni, fővárosból költözött volna vidékre és vásárlását a helyi gazdák közössége is támogatta (míg a szerződés szerinti vevő vásárlásának támogatása nem szerepel a helyi gazdákból álló, a körülményeket, ellentétben az Elnökséggel – valóban jól ismerő területi agrárbizottság véleményén, kisebb településről költözött volna városba és nem gazdálkodói, hanem önellátói tevékenységet kívánt volna folytatni, amit a törvény nem támogat.). Vagyis a Kamara, a mezőgazdasági igazgatási szerv és a bíróság is önkényesen, az indítványozó személyét diszkriminálva, így az Alaptörvényt megsértve tisztességtelenül járt el.

Indítványozó álláspontjának alátámasztásaként hivatkozni kíván a 9/1992. (I.30.) AB határozatra, melyben az AB kimondta, hogy „A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.”

Indítványozó álláspontjának alátámasztásaként szintén hivatkozni kíván a 11/1992. (III.5.) AB határozatban foglaltakra, mely szerint „[a] jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű fogalmazását, hogy mindenki, akit érint,

tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását, s számolni tudjon a jogkövetkezményekkel. Ideértendő az is, hogy ki lehessen számítani a jogszabály szerint eljáró más jogalanyok és állami szervek magatartását.” az indítványozó álláspontja szerint a fent megfogalmazott alapelv nem csupán a jogalkotót kötelezi, de egyben a jogalkalmazó hatósági szerveket, bíróságokat is, azok kötelezettsége is, hogy a jogszabályok értelmezése során olyan módon alkalmazzák a jogszabályokat, hogy azok rendeltetésüknek megfelelően, a jogszabályok céljával összhangban történjen meg.

Ezen követelménynek, azaz a kiszámíthatóság és előreláthatóság követelményének nyilvánvalóan nem tesz eleget az a közigazgatási hatósági jogalkalmazói gyakorlat, és az azt helyben hagyó olyan bírói döntés, mely a törvények figyelmen kívül hagyásával, önkényes eljárás során valósul meg ill. szünetlik meg..

Ítéletében a bíróság több helyen kifejezetten a törvények ellenében döntött, contra legem döntéseket nem lehet törvénynek megfelelően indokolni, ahogyan azt az ÁB 3007/2016. (I.25.) sz. döntésében megállapította- így indítványozónak az alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben kifejtett, törvény szerinti indokláshoz való joga sérül.

A **tulajdonhoz való jog** az Alaptörvényben rögzített **alapjog** (Alaptörvény XIII.cikk (1) bek.), -amit korlátozni csak törvényben meghatározott módon lehet.

Véleményem szerint a tulajdonszerzés korlátozása (megakadályozása), -ha az törvény ellenében történik- contra constitutionem helyzetet teremt.

Ilyen contra legem döntés volt a bírósági ítéletohzatal során (62 bek.), mikor a bíróság releváns tényként említette indokolásában, hogy az adásvételi szerződés szerinti vevő helybeli lakos, miközben a Földforgalmi törvény (továbbiakban Fftv) 5.§ 9.pontja szerint csak 3 éves ott lakás esetén minősül valaki helyben lakónak. (Az Alaptörvény 28.cikkje alapján a bíróságoknak a jogszabályok szövegét azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabály célja pedig annak preambulumból ill. a jogalkotó által közreadott indoklásból fejthető fel.)

Hasonlóan törvény ellenében ítélte a bíróság (62 és 88 bek-ek), amikor vevő önellátó tevékenységét gazdálkodói tevékenységnek minősítette (Fftv. 5.§-hoz fűzött indoklása árbevétel eredményező vállalkozási tevékenységet minősít csak gazdálkodói tevékenységnek, mint földszerzés szempontjából támogatandó tevékenységet, ám önellátást nem.)

Szintén törvény ellenében ítélte a bíróság, amikor egy nem földműves személy vásárlásának támogatását földműves, elővételre jogosult személy ellenében törvényesnek ítélte, miközben a Fftv. miniszteri indoklása -10.§-hoz fűzött rész- kimondja: „...földműveseknek nem minősülő személyek természetesen a jogi hatalmasságok (**elővásárlási jog**) tekintetében a mezőgazdasági tevékenységet folytató **földműves személyek után** léphetnek csak fel.

Szintén indítványozónak az alaptörvény meghatározott törvényes indokláshoz való joga és tulajdonszerzéshez való joga sérül, amikor a bíróság ítélet indoklásában (96.bek.) azt közli, hogy esetében egyetlen igazolt ok is megalapozza vásárlása megtagadását, ám a bíróság nem említi egyetlen ilyen törvényes indokot sem, -sőt maga állapítja meg (87., 90. 95. bek.) hogy a földbizottság állásfoglalása ill. ennek alapján a mezőgazdasági igazgatási szerv határozatában említett elutasítási indokok,- spekulatív célú vásárlás, helyi gazdák érdekeivel ellentétes vásárlás,- nem állnak fenn, illetve éppen azt állapította meg, hogy indítványozó estében a törvényes vásárlási célok, úgymint birtokegyesítés, üzemműközpont létesítése fennállnak.

Azaz a bíróság **egyáltalán nem indokolta** (megszegve így Alaptörvény szerinti indoklási kötelezettségét), hogy milyen okok vezettek az indítványozó joggyakorlásának elutasításához, így végső soron tulajdonszerzéséhez.

A fentiek alapján álláspontom szerint megállapítható, hogy a bíróság egyfelől egyáltalán nem indokolta érdemben döntését, másfelől amikor előadott indoklást, az a vonatkozó törvényekkel ellentétesen tette és ezzel megsértette az Alaptörvény rendelkezéseit és, -harmadrészt- ezzel a tevékenységével az indítványozó tulajdonjogszerzését, tehát egy további alapjog érvényesülését akadályozta meg. Vagyis három helyen sérültek az Alaptörvény rendelkezései.

Az Alkotmánybíróság 3295/2019. (XI.18.) AB végzésében három konjunktív feltétel teljesülése estén látta megvalósulni az Alaptörvény sérelmét contra legem döntések esetében.

Az alkalmazott jog nem egy konstans, egysíkú rendszer. Ezért álláspontom szerint nem zárható ki, hogy egyéb feltételek fennállása is alkotmányellenességhez vezessen jogellenes (,vagy egyéb szempontból aggályos) döntések esetében.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Indítványozó nyilatkozik, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági döntés végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményezte.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Jelen Alkotmányjogi Panasszal kapcsolatban Indítványozó nem vesz igénybe jogi képviselőt, így meghatalmazás csatolására nem kerül sor.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)
A nyilatkozat szövege

Indítványozó nyilatkozik, hogy hozzájárul az adatainak a közzé tételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

K1 - kérelmező igazolványainak másolata

K2 – hatósági határozat (Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal 570.403/2/2020 számú határozata)

K3 – ítélet (Debreceni Törvényszék a 102.K.701.268/2020/25. ítélet)

K4 – végzés (Kúria Kfv.II.37.894/2020/2. számú végzése)

Megjegyzés: Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybírói eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.

Kelt: Budapest, 2021. április 25.

Takács István
kérelmező (panasz előterjesztője)

Előttünk, mint tanúk előtt:

